

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivrīs Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Augustae Taurinorum, 1578

Petitorio, & possessorio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96857)

vult contra auctore scribere, sed tantum excipere, ut est ab accusatione repellat, de quolibet crimine, pari vel maiori, prout cum agere: & pbato crimine in modum exceptionis, accusator repellitur, ut 6. q. j. qui crimen, ext. de adul. c. pen. & fi. C. e. quonia Aleaxadii. ext. de or. cog. c. 1. & hoc quidem verum est, nisi accusator eum accuset de crimine excepto: am tunc obiectu criminis non potest eum a sua accusatione repellere, nisi sit eius capitalis iniunctus, vel conspirator: ut hac habentur & not. extra de accu. cum P. & de sumo. licet Heli. & hac sit diuersa in excipiente & accusante: quia in excipiente non queritur de iure accusati, sed de iure accusatoris: & q. excipit, non accusat, ut C. ad l. Cor. de falsi. falsi. ff. de accus. hi. tantum. Itē pbato crimine in modum exceptionis, nulla poena puniatur actor, sed tantum ab accusatione repellitur: & quidē q. hic defunt, j. de accu. j. Postremo dicendum est, quid iuris sit qm̄ a diuersis partibus diuersae quaestiones proponuntur, quarum altera est criminalis, altera civilis: & quidem si actor civilem proponit accusationem, reus autē criminalē, criminalis prius tractabitur, q. civilis: ut C. de ordi. iud. l. pen. & fi. & 3. q. 1. r. civili. nisi civilis sit praedicialis criminali: quia tunc primo tractabitur civilis, vt 3. q. 1. r. si crimē. & C. de or. iud. l. fi. & s. dictum est. Vtrum libellus sit necessarius, & litis contestatio, in praediciali quaestione, no. j. in tract. libel. in tit. de ord. cog.

ADDITIONES NOVAE.

- * Quando super incidenti & emergenti sit pronuncandum, Bal. in repertorio quod fecit super Innocen. in tit. de ord. cog.
* An iudex laicus possit de incidentibus spiritualibus cognoscere, Bal. vbi supra.
* Quid si coram arbitro incidat quaestio filiationis, an remittatur ad episcopum: & quid de arbitratore, vide Bal. in dicto repert. super eo. it. Item qd si fiat statum quod iudex laicus possit cognoscere de spiritualibus, & qd operetur. Bald. ibidem.
* An exceptio clericatus, excommunicationis, & periurii dicantur spirituales, Hof. in c. de ord. cogu.

Bald. de incidentibus Quaestionibus & ordine Cognitionum.

QVAESTIO Principalis dicitur illa, quae mouetur principaliter propter se: & incidens large dicitur, quae secundario mouetur, & illa quandoque contraria: ut ut exceptio qm̄q; adimniculatur, ut quae incipit ab eadē parte, vt l. si quis, §. sed si queratur. in gl. Azo. ff. si serui. uen. Bal. & quae mouetur vna qm̄ principalis, qm̄q; plures: si plures, aut ab una parte: & tunc si petitiones se non contingunt, admittit cumulationem: si se contingunt, dicitur in l. fundi. & l. fundi. ff. de exce. & p. Dy. in c. nullus plurib. de reg. iur. li. 6. si ad diuersa: ut petitio & recouentio, tunc si se contingunt, recouentio non hēt vim exceptionis, ut not. ff. de inoff. test. l. Pap. §. si filius. & hoc casu si prius sententiar super recouentione, sententia est nulla, quasi indifusa exceptio: argu. extra. de iud. c. exhibita. C. de ord. cog. l. fi. Si autem se non contingunt, tunc est aliqua, sed potest appellari ut no. ff. sen. sine appel. rel. in l. j. §. fi. B. Incidit civilis civilis: vt si petiti hāreditatē patris, opponit, q. sit iuratus. Item incidit criminalis, licet eius vigore poena non applicetur hīco ut no. ff. de adul. l. 2. §. si publico. sed actio non dicitur criminalis, nisi principalis conclusio libelli sit ad poenam fiscale, ut not. in l. agraria. ff. de ter. mo. in gl. Civilis incidit criminalis: ut si accusatus de plagio, dicat se dominum. C. de plag. l. p̄ses. vel si agenti de adulterio, opponitur q. est seruus, C. de adul. l. quoniam Alexandrum. Criminalis incidit criminalis: ut si agenti de adulterio, opponitur de Inocentio: qd fieri debet antelitis contestatione, ff. de adul. l. 2. §. q. hoc dicit. Et est sp̄ale in ista exceptione, q. cōiudicus p̄ exceptionem puniatur, ut d. §. si publico. quia non habet solum vim exclusionis sed etiā punitionis, vt ibi p̄ richard. Item incidit criminalis criminalis: vt si accusas me de vulnere, ego excipio, q. prius illum occideras: imo & si te accuso, habet et vim exceptionis reaccusatio, C. qui acc. nō pos. l. j. vbi de hoc, §. j. ver. scias. G. Dicitur et incidens quaestio, emendatio & mutatio libelli: quae fieri potest ex eadem instantia, quando libellus peccat in materia: scilicet si in forma: quia omnino debet esse nouus libellus forma substantiali mutata. ff. de adul. si accusaturus. de accus. libellorum. uer. q. si libelli. arg. ff. de iust. & iur. l. ius civile. & de testa. mil. l. tribunus. §. ult. vide j. de libel. concep. §. auctorem. Dicitur etiam incidens quaestio, replicatio: quae potest cumulari cū petitione, si actor vult: ut peto decē ex mutuo, nō obstante pacto de nō petendo: quae postea fecisti pactū de nō petēdo. fm̄ Ina. C. si uer. ad rē iud. l. j. Dicitur et incidens quaestio, recouentio, ar. ff. de iuris. om. iud. l. si idē, §. sed sit p̄sertim si petat principalem petitionē. fm̄ Iac. Bur. Sciendum est autem, q. incidentiū quādam debent eadē sententiā terminari, quādam diuersa: & ista ex primo, uel pprio vocabulo, uocant, emergentes, q. prius decidenda sunt: si de lib. causa. l. libera. ext. de iud. c. exhibita. fm̄ Gul. Nō tñ est sp̄ia nulla, si de incidenti p̄nucietur nec dē, p̄pterea instantia diuidi si de mi. l. in tra. utile. Bal. Qm̄ incidens est talis q. nō patitur litem contestari nec p̄cedi, prius est cognoscendū de incidenti. Si autē patitur contestari & p̄cedi, prius est cognoscendū de principali, uer. si & ut premissa. Gul. l. 3. ff. de iur. fm̄ Alb. Pa. Gul. Quaedā sunt plititiones praediciales: quod dicitur no. ff. de iud. l. per minorē. Quaedā p̄zambule, uer. p̄t etiam. Gul. Sed primo debet p̄tare de re, postea de circumstantiis eius queri, uer. secundus est Gul. Plures accusationes possunt fieri dē unum eodē libello, & dē diuersos si simul delinquerunt, C. de acc. l. si quis homicidii. Si autem qlibet de se, aut circa idem: & tunc idem, C. si reus, uel accu. l. 2. Si circa diuersa

tūc non debent eodē libello permisceri: quia nullam habent contiguitatē uide j. porro. uide j. defent. §. in uno & eodē. Gul. Praedicialis quaestio prius est tractanda in petitorio: scilicet in possessorio, uer. certū. G. In excipiendo nō querit de iure accusati, sed de iure accusatoris, uer. si ad fi. G.

De Petitorio, possessorio, & spoliatioe: Rubrica. ADDITIO.

Nullus ex practicis auctoribus directe posuit hanc Rubricam. Taota non parte 2. posuit rubricas de libello recuperandae possessionis, seu restitutionis: item ad ipse: item & retinendae: & sic super rub. Possessoris. Ros. inter interdicta tractat de interdicto Vnde ui, Quod ui aut clar, ut possidetis, & Vtrobi.

S V M M A R I V M.

- 1 Petens se restitui, non potest nisi de alia spoliatioe reconueniri. Excipi potest se spoliatioe contra agentem, etiam de spoliatioe.
2 Duobus, vno cum petitoria actione, altero cum possessoria, simul adiuicem concurrunt, vt vterque prius agat, quis eorum sit praefereendus.
3 Actore primo petitorio agenti, & reo secundo possessorio qui conuertur de spoliatioe, qualiter sit consulendum.
4 Petitorium & possessorium in iudicio posita si sint sup̄ diuersa, qd iuris, Reconuentio quo casu tantum ante litis contestationem fieri possit.
5 Spoliatio duobus modis potest in iudicio proponi.
6 Impetrans contra aliquem super petitorio, an ille possit contra impetratē agere possessorie: oram eodem iudice.
7 Quaestio spoliatiois in modum actionis, uel exceptionis proposita, semper repellit agentem in causa criminali.
8 Exceptio spoliatiois, quibus causis, & a quibus & quot modis fieri possit.
9 Contra procuratorem nomine domini agentem, an possit excipi, quod ipse procurator reum spoliauerit.
10 Exceptio de spoliatioe non a tertio, sed tertie personae facta, puta a qua causa est habita, an fieri possit. Possessor alicuius pignoris aduersus secundum creditorem non defendit ex iure primi creditoris.
11 Exceptio spoliatiois rerum priuatarum contra agentē de re spirituali, uel quasi an admittatur.
12 Depositarius, uel commodatarius, apud quem res deposita, uel cui commodata auferitur, an poterit restitutionem petere. Restitutionem petens debet probare possessionem & deiectionem.
13 Debitor conuentus, qui tenetur per iuramentum soluere certa die, an possit opponere exceptioem spoliatiois.
14 Spoliatus non tenetur respondere spoliatori ante restitutionem, nec vquam esse ei respondendum, si non sit soluendo.
15 Spoliatore ultra mare rem habente, satisfationibus est insistendum.
16 Recipiens a spoliatore condignum, videtur spoliatioi renunciare.
17 Actio & exceptio, quo casu, & in quo differant: nu. seq.
18 Episcopo petere ab archidiacono inra episcopalia, q. possidet, si archidiaconus dicit se non teneri respondere, & c. cuius libellus sit recipiendus.
19 Inra episcopalia in multis consistunt.
20 Publicatis attestacionibus, & super eis factis disputacionibus, an quis possit adhuc redire ad possessorem. Suspendio petitorio an possit fieri post conclusionem, seu renunciationem.
21 Qone de possessione orta, & de proprietate, prius possessionis quaestio finit.
22 In quaestione de possessione & proprietate, si prius super proprietate feratur sententia, an teneat.
23 Regula ista, Dolo petit quis quod restitutus est, locum habere dicitur, tam in petitorio, quam in possessorio.
24 Appellatio dicitur extinguere & suspendere pronunciatum: qua pendente nihil est innouandum, nu. seq. Causa possessionis nil habet commune cum proprietate.
25 Iudex qua parte habeat pronunciare, vbi actum est mere possessorium, & ab altera partium plene probatum est de dominio.
26 Petitorio intentato an possit ad possessorem recursus haberi.
27 Agi simul interdicto retinendae possessionis, scilicet Vtrobi, & Vti possidetis: & petitorio, an sit possibile. Possidenti non datur rei vindicatio.
28 Rei vindicatio ratione solius detentionis rei potest dari potest dari, qui possidet, cum alius detinet.
29 Intētati interdicti Vti possidetis an possit exceptio spoliatiois opponi.
30 Iudex qualiter pronunciat, vbi agitur interdicto Vti possidetis, si partes probant aequaliter se rem, de qua agitur, possidere.
31 Possesio quibus modis possit amitti, & absque vitio apprehendi. Laetare pecuniam suam nemo praesumitur.
32 Cautela pro aduocato, per quam poterit facere suum clientem obtinere.
33 Cautela ad obtinendam & apprehendam possessionem alicuius rei absque vitio quam quis ad se asserti pertinet.
34 Ecclesia nunquam moritur, nec eius possessiones, etiam beneficio vacante, dici possunt non possessa.
35 Vacante ecclesia apud quos remaneat iurisdictio. Ecclesia an dici possit per canonicos possidere, sicut & ciuitas per suos ministros.
36 Duobus de possessione contententibus, quorum vnus turbat alium, & ambo dicunt se in solidum possidere, nec volunt de se inuicem conueniri, an possit iudex eos cogere petitiones suas offerre.

est excipi de spoliatione facta a tertia persona: & hæc exceptio probanda est intra xv. dies a die obiectiois, die ipsa non computata, alioquin in expensis condemnabitur excipiens. Et quod dicitur quod criminaliter accusatus potest excipere de spoliatione, verum est, cum tota sua substantia, vel maiori parte spoliatus est. Et sic tunc excipiens non ita exceptionem probare, ut sic semper accusatorem repellat, debet ei certum tempus præfigi a iudice intra quod restituat, quod si non fecerit, ex tunc poterit in accusatione procedi, exceptione huiusmodi non obstante: nec agere super ecclesiasticis, potest excipi de spoliatione rerum profanarum & contra hæc leguntur in præ. decret. frequens. ¶ Sed nunquid contra procuratorum nomine domini agentem potest excipi, quod ipse procurator spoliavit reum? Respondeo, non ff. de doli exce. si procurator agit. Item nunquid contra syndicum nomine alicuius collegii me reconuenientem, possum excipere de spoliatione per aliquem de ipso collegio facta? Respondeo, non: vt 1. 2. quæst. 2. qui manumittitur. ¶ Item ¶ nunquid potest excipi de spoliatione non a tertio, sed tertie personæ facta puta aqua causam habeo? Et videt quod sic extra. de iure patro. c. dilectus, ubi possessor defeditur contra petitorē ex iure tertii a pro quo legatus fecerat inhibitionem. ¶ ad idem ff. de excep. l. ne mo. & l. is qui. Dic contra ff. si usufr. per. vii fru. ff. si pars hæ. pe. l. j. Nam possessor pignoris aduersus secundum creditorem non defenditur ex iure primi creditoris, ff. qui pot. in pign. hab. creditor. & l. Claudius. §. sed si cum alio. Et ad hoc facit, quia ex iure tertii iurimeo non subiecti, mihi non competit defensio, sicut nec actio, ff. de verb. oblig. stipulatio. §. alteri. ff. de pact. si vnus. §. item ne experiar. & l. si tibi. & ad hoc facit extra de his, quæ fiunt a maior. par. ca. quæsiuit. ¶ Quid si ago possessorio, vel petitorio, contra uxorem, ipsa vero excipit de spoliatione? Dic, quod non admittitur exceptio spoliationis rerum priuatum contra agentem de re spirituali, vel quasi, vt in præ. ca. frequens. in fin. de hoc secundi do. meū in summa. de restit. spol. §. quado. versic. quid si iur. ¶ Quid si matrimonio dissoluto ab hærede viri defuncti, vxori superstiti dote repetenti, opponitur, quod ipsa spoliavit virum vineam propriis rebus? Item etiam quæri potest in quolibet successore excipiente de spoliatione facta ei, cui successit, cum eadem persona censetur, vel a quo causam habuit, vt s. versiculo. item nunquid potest. Item quid si agenti contra te actione reali, vel personali, excipis, & quod te per vim tuo filio spoliavit? In his quæstionibus lude. ¶ Sed nunquid de posita. 2. ius, vel commodataris, cui res deposita, vel commodata auferatur, poterit petere restitutionem? Et videtur, quod non: nā restitutionem petens debet probare possessionem & deiectionem vt extra. de restit. spo. olim. 3. extr. de offic. deleg. consultationibus. At rei commodata & deposita dominium & possessionem retinemus, vt j. versiculo. sed nunquid. Sed dic, quod potest per conditionem ex canone illo, 3. que. j. redintegranda. C. de prætor. pig. l. fin. Quid de misso in possessionem causa rei seruandæ? de hoc s. de primo & secundo dec. §. iam de effectu. ver. sed quid si missus. ¶ Quid si debitor conuentus tenetur per iuramentum soluere certa die? Respon. non potest opponere exceptionem spoliationis. extr. de iurem. debitores, sed fideiussores sic, ff. de cōpens. siquid. ¶ Quid si aliquis conqueritur de aliquo quod impedit eum filium suum baptizare vel sepelire, vel parietem ruinam reficere? Dic, quod non admittitur contra eum exceptio spoliationis. argum. 4. distict. baptizari. §. q. 4. nonne. ff. de oper. noui nunc. l. j. §. si quis riuos. secus si profeceretur, & opponeret de iniuria sibi iam irrogata, dicens: Conqueror de P. qui me non permisit baptizare vel sepelire filium meum. tunc enim elidit potest eius actio per exceptionem spoliationis. ¶ Sed cum spoliatus non cogatur respondere spoliatori ante restitutionem, vt ext. de or. cogn. si per. quid erit si spoliator non sit solvendo? Et videtur, quod nunquam sibi responderetur, 1. 4. quæ. 6. si res. Potest dici, quod si euident est eum nihil habere. iudex audiet causam suam. vt inde faciat compensationem spoliato, argu. ext. de restit. spol. olim. 2. ¶ Sed quid si spoliator habet rem vltra mare, nunquid interim cogendus est aduersarius respondere? Res. tunc est satisfationibus insistentium, ff. de pigno. si fundus §. 2. & si satisfat de re, vel estimatone danda, vel si seruus mortuus fuerit, audiendus est, extra de solut. Odoardus. ¶ Sed si spoliasti me beneficio cum cura, & postea recepi aliud cum cura, nunquid si me conuenis, poterō contra te opponere de spoliatione? Et videtur, quod non: nam video renūciasse priori, recipiēdo aliud cum cura, ext. de præb. de multa, Dic cōtra, quia datur restitutio ad rem, & fructus ad interesse, & ad omnia quæ biberat. ff. de vi & vi ar. l. interdicto. & datur usufructuario finito usufructu, ff. de vi & vi ar. idem est. §. fin. Hoc etiam not. quod petenti restitutio nem non potest opponi compensatio, C. de compensat. l. si quia sic indirecete admitteretur reconuentio: quod non est dicendum argu. ext. de exceptio. cum inter. in fine. Sunt & alii casus, in quibus cessat reconuentio, ut dixi s. titul. proximo. ¶ Sed pone, ec-

ce ago contra te possessorio, & tu reconuenis me possessorio, & ego oppono contra te per modum exceptionis de eadem spoliatione, de qua te conuenio: nunquid debeo admitti? Respon. sic quia ad aliud proponitur vt actio, & ad aliud vt exceptio, arg. ff. de mo. ff. test. Papinianus. §. sed nec t. puberis. & ex. de testi. veniens ca. cum in tua. & per meā exceptionem repellens, ext. de ord. cog. c. 2. & c. fi. ¶ Sed nunquid potes tu excipere contra me de tua spoliatione, seu replicare? Respon. sic: & elides meam actionem.

ADDITIONES.

- a Inhibitionem. ¶ Apertius facit de concess. præ. c. pe. lib. 6. & ibi in supra. vi de casum 1. Claudius. inferius alleg. due leges, quæ hic sequuntur, dicunt, q. regula: nullus pluribus. lib. 6.
- b Vir. ¶ Necessaria fuit ista remissio, quia ruditer proposita fuit quæstio. Hostien. autem querit de illo, qui vendicat aliquam vxorē & vxor excipit de spoliatione rerum suarum. huic quæstioni bene conuenit responsio: conueniret etiam solutio illi parti, quæ narrat de possessorio, quando vir peteret restitutionem coniugis: & allegationes Hosti bene faciunt, etiam ad hanc quæstionem: & hoc forsitan intellexit auctor, dum dixit de re spirituali, vel quasi. ¶ Adde, quod Abb in c. 2. extr. de ord. cognit. sequitur dictum Spec. & illud dicit notandum ad d. c. frequens.
- c Quæstionibus lude. ¶ Pro auctore, qui vult excitari ingenia: facit dec. cū Mathz. in fi. de celeb. mis. vbi sic fecit papa. Et resumendo drimam quæstionem, que loquitur de hærede: quod intelligendum est de vniuersali: quod dicit, vt no. de testa. si pater. lib. 6. in 4. gl. & de isto tenendum est, cum agere possit de spoliatione sui auctoris, extr. de testa. significauerunt. ff. de vi & vi arm. l. j. ad fin. hoc interdictum. In sit. de perpet. & tempo. actio. §. sed hæ redibus. fortius igitur excipere poterit ext. de regu. iur. qui ad agendum. lib. 6. cum concor. Item cum contra talem agi possit de spoliatione facta per suum actorem in eo quod peruenit, vt præ. l. j. in fi. & eod. titul. l. 4. si, quod vide no. de restit. spoliat. cum ad sedem. in gl. penult. Aequum est et ego, quod talis vniuersalis se de illa, qua conueniri possit tueri & excipere possit: cum quod conceditur actori impugnanti, fortius competat reo defendenti, ext. de exce. cum inter. ver. ac. facis. ad id regula. fauorabilioris ff. de reg. vbi nota. exempla ad vtrumque facit regula, is qui in ius. e. o. n. l. i. bro sexto. De singulari vero successore, cum sibi nec contra ipsum competet actio, contrarium est dicendum: quod intelligas iuxta not. in præ. gl. penult. de re. cum ad sedem. & sic loquitur ver. præcedens, itē nunquid, hic allegatus. Et sic expedita sit, & 2. quæstio. Et quo ad primā, nō obstat fauore recuperandæ dotis, ff. solut. mat. l. j. de re. iu. in ambiguis. Cui respon. per decret. nuper. ad fin. extra. de don. inter. vir. & vxor. Item petitione restitutionis, quæ fauorabilis est & priuilegiata, extra de ord. cognit. ca. vlt. bñ oblat exceptio spoliationis, ut ibi in fi. Nec dicas, priuilegiū spoliati, esse personale, & sic non competere successori, etiam vniuersali, de regu. iur. priuilegium. lib. 6. quia, vt ibi scripti post Dyn. super j. gloss. illud procedit, vbi persona proxima est finalis & immediata causa priuilegiū: quod hic non est, cum illud etiam concedatur in odium spoliatis. vt probat de causa possel. ca. j. 2. respon. facit eo. tit. p. stor. l. in fin. Potest etiam dici, quod est priuilegium cause, ut in præ. dec. vlt. de ord. cogn. & sic trahit ad vniuersalem successore, vt scripti post Dyn. vbi s. Et per hæc sint expeditæ prima & secunda quæstio. De tertia sciendum. Inn. & Hostien. dixit in dec. 2. de ordin. cogn. vbi scripti in gl. hanc exceptionem spoliationis competere, vbi quæque ius possessionem restitui precipit: sed in casu quæstionis id procedit, vbi filius erat in potestate patris, ff. de lib. exhib. l. j. §. 2. ibi, omni modo restituendum putauit, si in potestate est: & de hoc de conuer. infid. c. 2. in gl. & ff. de rei ven. l. j. §. j. Item gl. 4. in decr. pastoralis, de causa possel. ante h. videtur ponere hoc interdictum inter possessoria, licet lex j. §. quædam. ff. de interdict. innuat, quod proprietatis causam continet; & veritas est, quod non est possessorium tale, quod in ipso interdicto sit necesse possessionem & spoliationem probari, quocunque modo agatur, ex nota. in gl. prædictis: & plures modos ponit Rostre. vbi de interdictis, tit. de lib. exhib. Sed fateri oportet, quod quia potest fieri spoliatio filii in potestate constituti, & sic possessio competit patri, si vult intentare possessorium & tamen fateor, quod qualitas cause requirit etiam tunc de proprietate probari. sicut s. de restit. spol. ex conuestione. tit. ad decimas. libro 6. & vide quod no. in cle. de causa possel. c. vno, in vlt. gl. Idem ergo erit in exceptio ne. facit 3. q. j. ca. 2. in fin. ibi potestatis tibus carent, & 2. q. 2. in scripturis. in fi. ibi potestatis eorum, & c. & c. seq. dicit omnia iura restituenda. Constat autem patriam potestatem ius esse, In sit. de patri. po. §. j. ff. de his, qui sui vel alie. iu. sunt. l. j. & 3. Ergo eius possessio prius est restituenda, quam respondere cogatur, vt in prædictis canonibus.
- d Restitutionem. ¶ De actione furti non dubitatur. quin talibus deur. C. de fur. l. si. sufficit enim in ea, quod interstis vt no. ext. de fur. cum fure. in 3. gl. & quod super ea dixi.
- e Redintegranda. ¶ Puto quod inducat illum ver. electio, cum præmissis de spoliatis, lex loquitur in pignore cōventionali & prætorio vide de dolo & cont. contingit. in fin. vicim. gloss. & quod ibi dixi. Circa quæstionem autem hoc factas: quod res commodata, vel deposita, licet specialiter non veniant sub interdicto ratione prædictæ, ratione tamen accessoria bene venient, si occupatæ fuissent cum ecclesia, vel hereditate: vel re simili: super quo vide quod scripti de causa possel. cum super. in magna glo. circa medium. ver. nam & res depositæ.
- f Siquid. ¶ Hoc est, quod statim sequitur: no. Vin. de ord. cog. c. 2. ut ibi scripti super gl. hoc patet.
- g Sit solvendo. ¶ Hanc & duas quæstiones sequentes ponit Vincen. in dec. præ. de or. cog. ca. vlt. in fin.
- h Tu excipere. ¶ Hoc concedo, sed replicationem non, ut statim dicam.

nem. & sic remanet efficax conventio & reconventio, exceptio ne & replicatio sublati: quia sicut exceptio mea elidit intentionem tuam, sic & replicatio tua meam exceptionem, ut ff. de excep. l. 2. ^a ¶ Circa hanc materiam queritur: ecce episcopus petit ab archidiacono iura episcopalia, quae archidiaconus possidet: dicit archidiaconus non teneo responderi libello episcopi, donec fuerit restitutus ad ius examinandi clericos ad ordines promovendos, quo me episcopus spoliavit. arg. extr. de restit. spo. olim nobis. extr. de off. archidia. ut non strum. & si super hoc offert libellum contra ipsum episcopum, queritur, quis libellus debet in cognitione praecedere? Et obtinuit, quod libellus archidiaconi deberet praecedere, ut extr. de or. cog. cap. 3. & fina. & dictum est §. eo §. in prin. ver. si vero. ¶ Quid si episcopus vult de libello suo tollere illud capitulum, scilicet ius examinandi? Et videtur, quod tunc uterque libellus procedat, tanquam duae mutuae petitiones: quia cum iura episcopalia in multis consistant, ut extr. de offic. ordina. conquirent. licet archidiaconus se dicat spoliatum in vno, nihilominus libellus debet super aliis procedere. In contrarium videtur: quia licet spoliatio facta fuerit in vno capitulo tantum, non tamen tenetur archidiaconus se dicat, quo ad alia, respondere libello habet enim spoliatus privilegium, & c. vt extr. de rest. spol. frequens ^b. & 2. q. 2. nullus potest. Pro hac parte de praepo. domini Clementis papa 1111. pronunciant, scilicet solum libellum archidiaconi procedere, licet quasi iniuitus & renitens. Nam haec pronuntiatio contra ius fuisse videtur: quia cum petitorium & possessorium essent circa diversa erant tanquam mutuae petitiones tractanda, vt §. eo. ver. si poro & maxime cum petitorium primo esset per episcopum propositum: nec praemissa interlocutoria impediabat libellum, nisi solum ratione illius capituli de iure examinandi: quia quor sunt in libello articuli tot sunt petitiones, vt j. titul. proxi. §. 2. in prin. potest tamen defendi dicta sententia, secundum opinionem Gof. & aliorum dicentium, quod siue praecedat, siue sequatur, possessorium prius episcopus, siue sit circa eadem rem, siue sit circa diversa, vt no. Gof. in Summa de or. cog. §. sed si ago. ver. vel si ye lis. Et ex hoc fuit idem dominus papa motus ad sic indicandum, & sic ipse in consistorio meam sententiam, a qua appellatum fuerat, defendebat. ¶ Et scias, quod post publicationem attestatum, & etiam post disputationem super eis factam, potest quis adhuc redire ad possessorium. Vbi enim non renunciavit, adhuc poterit infirmamenta, confessiones, & probationes inducere: & si non potest dici de ea liquere. Post conclusionem autem, vel renunciationem non potest fieri suspensio petitorii, ut in pra. c. pastoralis, nisi malitia spoliatoris, vel casus, vel alia iusta causa indicem movit, ut in possessorio, petitorio suspensio, procedat: vbi autem ab alterutra partium peti potest sententia, tunc renunciarum non potest, ut ibi. Arg. tamen contra, quod etiam post conclusionem in petitorio, potest quis ad possessorium transire extra, de restit. significaverunt in fin. Sed dic, quod tunc iudex utrumque sententiam determinabit. Vtrum autem is, qui redit, seu suspendit, redit sine expensis: not. j. de expen. §. si ante. ver. quid si suspensio ^d. ¶ Vt autem paucis volumus, nota quod orta questione de possessione & proprietate, prius possessio quod finiet, vt C. de interd. l. 3. ff. de iud. si de vi. Tamen, secundum canones, simul agi potest utraque extra, de capel. monach. cap. 2. in prin. & de causa pos. & prop. cap. 2. Sed licet in pronuntiatione praemittenda sit possessio, in executione tamen debet proprietate prevalere, ut eod. titu. cum dilectus. vbi de hoc. Ioan. tamen dixit, quod non potest simul agi petitorio & possessorio, nisi in incorporalibus: vt i. feruitibus & est ratio, quia in illis datur actio etiam possessio ^e. ¶ Quid si primo super proprietate sententia lata fuerit? Dicunt quidam, non valere, arg. C. de sent. l. prolata alii contra, quia iste non est ordo iudiciorum, sed actionum. Postea tamen non est suspensio possessorio ferenda, quia non potest, fm Papae. Sed si primo lata est possessio bene postea ferri in petitorio, vt extr. de 24. testib. significaverunt. ¶ Quid si pro vno lata est in petitorio, & pro alio in possessorio, nunquid is, pro quo lata in possessorio potest petere eam executioni mandari? Respondeo, non dolo enim petit, quod restitutus est vt de doli except. dolo ff. de iud. si de vi. quae regula tam in petitorio, quam in possessorio locum habet? ¶ Quid si is, contra quem in petitorio lata est sententia appellavit, nunquid appellatione pendente poterit petere quod sententia super possessione pro se lata, & a qua non extitit appellatum, executioni mandetur? Respondeo, non, per pra. decreta. cum dilectus: quia appellatio extinguit, id est, suspendit pronuntiarum. ¶ vt ff. ad Turpil. l. j. in fi. qua pendente nil est innovandum. j. de appel. §. novissime. Alii contra: sententia enim super possessione lata debet aliquid operari, vt de leg. j. si quando ¶ Et quod dicitur, nihil innovandum esse appellatione pendente, verum est in eadem causa: sed causa possessionis nil habet commune cum proprietate, vt ff. de ac. off. naturaliter §. nil. vel inspicuum est, an causa pos-

sessionis sit cum proprietate annexa, vt separari non possit: & tunc non fiet executio: alias sic. Vel dic, & melius, qd refert, an reus contra quem actum est petitorio & possessorio, absolutus sit in petitorio, ideo quia probavit se dominum rei, vt tunc actor petens executionem in possessorio, in quo obtinuit, non audiatur vt §. an vero ideo, quia actor non probavit, iuxta regulam, actor non probante, & c. vt tunc audiatur, vt §. Non enim sequitur absolutus est, quia actor non probavit, ergo res sua est: quia bene potest esse contrarium, arg. ext. de refc. olim, in fin. Hac distinctio probatur ff. de iur. sed & si respon. j. extra, de causa pos. ff. & ppri. cti ecclesia. in fi. ¶ Quid si actus est mere possessoriu, & ab altera partiu plene probatu est de dominio, nunquid iudex poterit super dominio pronuntiare? Dicunt quidam, quod sic: vt extr. de causa pos. & ppriera, pastoralis. Alij contra, C. qui leg. per i. hab. san. in iud. momentaria. ff. de pet. har. si q. s. lib. tatem. §. si ⁱ. ¶ Potest et agi petitorio & possessorio se paratim, nam altero intentato pura petitorio, potest ad illud, scilicet ad possessoriu, recursus haberi, vt extr. de causa pos. & ppri. pastoralis. & c. cum dilectus & de testibus, significaverunt. Arg. contra, C. quomodo & qn iudex, auth. qui semel, vbi dicitur, quod proponens actionem, in ea persistere debet vsque ad finem alias contra eum proceditur, prout ibi dicitur. Dic, qd suspensio petitorio, bene potest recursus haberi ad interdictu possessoriu, scilicet Vnde vi, Quod vi aut clam, ut in pra. concor. & hoc in odium inferentis vim. Et sic hoc est speciale in spoliacione, privilegio spoliati: arg. ext. de or. co. c. si. cu suis cocor. sed pra. aut. loquit regulariter. Item ibi ptimax erat is, qui iudicium intentaverat in pra. vero con corda. non. ¶ Suspensio ergo petitorio, potest recursus haberi ad interdictu recuperanda, vel ad ipse causa possessionis, non autem retinenda, vt quidam dicunt, vt in ca. pastoralis. Sed tu dic idem de interdicto retinenda, secundum P. apam, vt etiam j. pbabif. ¶ Sed nunquid potest simul agi interdicto retinenda possessio nis, scilicet Vtrobi, & Vt possidetis, & petitorio? Dicunt quidam quod no, per pra. l. C. de interdictis ^m. effert enim agens sibi contra riu, vt no. in pra. ca. pastoralis. nam possidenti non datur rei vt dicatio, vt in fi. de act. §. j. ext. de iud. examinata. Contrarium credo ext.

ADDITIONES.

- a l. 2. ¶ Hoc dictum de replicatione, quod ponit gl. vnica, in fin. in dec. vlt. de or. cog. non procedit, licet etiam placuerit Dama. & Ho. Replicatio etiam excommunicationis non impedit probationem, vt ibi scripsi: & vide de excep. a nobis, quod ibi scripsi sub 4. & 6. membro, vbi patet, quod fortius habet replicatio asserere exceptionem, quam exceptio actionem: & patet Instiur. de replic. in prin.
- b Frequens. ¶ Lib. 6.
- c Pastoralis. ¶ Facit clem. de causa pos. causa.
- d Suspensio. ¶ De illo, qui obtinuit in possessorio, & postea succubuit in petitorio, an teneatur ad expensas, scripsi in dec. pastoralis, super. gloss. penultim.
- e Secundum Papam. ¶ Vt ibi dixi in vlt. gl. decr. cum dilectus. Adde, quod dicta huius ver. sequitur Abb. in c. cum dilectus. extr. de causa pos. & proprie. qui pro hoc allegat gl. 2. que. 6. diffinitiam. & Bar. in d. l. prolata.
- f In petitorio. ¶ Aqua non est appellatum, & sic transiunt in rem iudicatam: & sic differat sequenti.
- g Habet. ¶ Contrarium de possessorio, no. in dec. in literis. de restit. spoliata & regula, dolo facit. de reg. iur. li. 6. Dic. vt ibi dixi super vnica gl. Et aduertet, quia solutio questionis videtur contraria opi. Dyni dicentis, quod licet res iudicata in petitorio pareat praedictum possessorio ad ipse causa, vel retinenda possessorio recuperanda non, vt dixi post eum. de causa pos. & proprie. pastoralis super gloss. ergo sic. & super regula, qui ad agendum. de reg. iur. lib. 6. Cessat autem contrarietas, si de prius possessoriis intelligatur questio, vt si agens possessorio retinenda, reconuenitur petitorio, vel conuerso. Tamen, vt patet ex sequenti questione, quae huc est vnica, actor agit petitorio & possessorio: & si intelligas de possessorio ad ipse causa, cessaret contrarium, vt §. si de possessorio recuperanda: imputet sibi, qui in his terminis questionis agit utroque iudicio, cum potuisset solo possessorio vt. Nocebit ergo sibi sententia lata super proprietate, quoad possessorium omne sibi competens, ante sententiam: scus si post, vt scripsi in dec. cu dilectus. de causa pos. in vlt. gl. & vide distinctionem, quam posuit c. ti. pastoralis. ¶ Adde quod dicta in hac add. tenent Barr. & Alex. in d. nihil commune in l. naturaliter. ff. de acquir. poss. do. Ant. & Panor. in c. pastoralis s. alleg.
- h Pronuntiatum. ¶ Hoc facit contra: quia secundum hoc non debet haberi ratio sententiae latae in petitorio, in qua est appellatum: quid si conceditur, nihil impedit executionem super possessorio. ¶ Adde, an & quando ad petitorium suspensum possit redire etiam coram iudice in causa appellationis? vide Rotam in nouis decif. in decif. cxxxj.
- i Et melius. ¶ Secundum Odof. vt ipse idem auctor dicit j. de sentent. execu. s. j. ver. sed pone. qui super sibi ponitur: saluo, quod hoc ibi exprimit & casum legis, & decr. quae sunt allegatae j. in fin. quae hic exprimi poterant.
- j s. fin. ¶ Vide vers. illud autem §. eo. cum remissione, quam dedi in fine.
- k Inferentis vim. ¶ Vt patet in cle. de cau. pos. causa. & an liceat casus conuersus, vide quod ibi. no. in gl. per hoc.
- l No. ¶ Vide de hoc, qd plene scripsi in c. pastoralis, sup. gl. pe. in 2. apostilla.
- m De interdictis. ¶ s. ver. vt autem. Nec mireris de distantia: quia ver. sed licet. ibi proximus, vsque ad ver. potest etiam. fuit additio.

orio: & spolia don. sic arg. ff. i. venies de or. de m. actio nem, suffra. vi ficunt, g. restio. Ho cepit de conue. peteret ad hanc mali, vel im Spec. dec. cu quatio i: quod in agere vi & vi §. sed ha gendum. one facta l. 1. 4. §. h. in est et. expicere petat reo abiliore. e. o. tili. compe. pra. glo. uid. hic istat ra. ni respon. petitione it ca. vlt. spoliati. de reg. iud. pro. quod obat. de. etiam d. erant. nt expen. dixille. onis co. Honis om. bi. omni. infidi. 6. a possi. s. quz veritas necesse ex nota. cu. de li. potesta. siorum. orietate. & vide xceptio. ris. in fi. istat au. sui vel respon. tur. C. in fure. imiffet. de do. tionem. ter noa. ene ve. mili: in. o. circa. ibi scri. in dec. im di.

do, ext. de cap. mo. c. z. Nec ob. quod possidēti nō est p̄dita rei
 30 vendicatio: nec etiam agens est sibi contrarius. Inam ratione so-
 lius detentionis rei datur vendicatio ei, qui possidet, et alius de
 tinet: & sic possidēti, & non detinenti, datur rei vendicatio, ff. de
 rei ven. officium ubi dicitur, quod ad rem commodatam, vel de
 positam, possim agere rei vendicatioem contra eum, qui detinet,
 cum tamen eius possessionem & proprietatem retineam. ff. com-
 mo. rei commodatae. ff. de poss. licet. Et sic potest intelligi p̄d.
 dec. de capel. mo. argu. ad hoc, ff. de acquir. pos. naturaliter. §. ni-
 hil. Item alia ratione non est sibi contrarius, quia sicut datur in his
 interdictionibus in possessorem, scilicet decretis, ita datur vtile in his
 quae quasi possidētur, vt ff. de seruit. quor. Maxime autē po-
 test simul agi vtraque si mora erat periculum allatura, ff. de ope.
 no. nun. de pupillo. circa prin. Interdictum autem recuperandae pos-
 sessionis, & petitorio, simul indubitate agi potest, vt in p̄. ca. pasto-
 31 ralis. & eo. titulo, p̄ totum & de sequast. post. ca. j. Sed nun-
 quid intentanti interdictionem Vti possidetis, potest exceptio spo-
 32 liationis opponi? Dixit Vin. quod si agitur, vt nō turbent pos-
 sessionē, ne offendant inquilinos & putatores vinearum, nō de-
 bet opponi exceptio, nec obstat: quia iudicis est impedire lites fu-
 turas ext. de dolo & contuma. finem nec debet aliquis sine iudi-
 ce turbare alienam possessionem. Si verb agitur ad poenam p̄
 33 vim inquietatiam, vt ff. vti poss. l. j. & penultim. §. fin. tunc ex-
 ceptio spoliationis prodest, & admittitur. Et nota, q̄ cū agi-
 tur interdictione Vti possidetis, si partes p̄bant aequaliter se rē, de qua
 agitur, possidere, index p̄nunciabit: Vti possidetis, ita possideatis
 Sed contra: quia si vterque p̄bet se aequaliter possidere, cum nō
 sit maior ratio, quare vnus possideat, quam alter: nō constat ei
 qui possideat: vnde debet suspendere, cum super re incerta nō
 sit sententia ferenda, vt j. de sententia: §. qualiter autē, prope prin.
 & secundum hoc neuter obtinebit, vt no. ext. de prob. licet. ad
 d. fin. in gl. bene tamen locus. & c. Quis ego peto fundum a
 33 P. & possessionem eius, conditione sine causa, vel ex iniusta cā,
 & probō me possidisse per decē annos, sed non probō titulum,
 P. probat se possidisse biennio. nec probat titulum? Respon. di-
 cunt quidam, quod ego debeo obtinere: quia praesumitur, quod
 a me clam possederit. cum non fui absens, nec negligens, nec si
 ne usufructore decessi: in quibus modis possessio amittatur, & sine
 vitio apprehenditur, ff. de usufruct. furum. in fin. Infit. eo. §. quod
 autem. ff. de acq. poss. clam. quia non praesumitur, quod aliquis
 iactet pecuniam suam, ff. de proba. cum de indebito. Ros. dixit,
 quod mihi iudicis officio subuenitur, vt C. lib. xj. de agri. & censu
 si coloni. & argu. ff. de aqua plu. ar. in summa. §. idem Varus.
 Alii contra, quod P. vincit eo iure, quo possessor, ff. si usufructus
 pet. vti frui. quia qualiscunque possessor. & c. ff. vti poss. l. z.
 & ubi iura partium obscura sunt & c. extra, de probat. ex literis. In
 fit. de interd. §. commodum. & ad hoc C. de rei vendic. l. fin. &
 f. quod no. ext. de restit. spo. saepe. & hoc verius videtur. Debeo
 enim probare, quod ille clam, vel precario possideat: alias mihi
 non creditur, ff. de administ. tuto. hic autem C. de do. l. dolium
 ff. de reg. iur. semper in dubiis. Sed Iac. Bal. tenet prius dictum, di-
 cens, quod si constat me olim possidisse, licet P. nunc inueniatur
 possidere, tamen ego fortior sum in possessione: quia cum semel
 possederim, praesumor possidisse: nisi probet me amisisse posses-
 34 sionē, C. de probat. siue. ff. de acq. poss. l. id. quod. §. quid autē &
 l. possidere. §. quod si quis. quare praesumitur P. clam possidere,
 vt dixi: nec praedicta praesumptio locū habet in possessione, sed
 g in dominio, vt C. de in. rest. si cum minore. Nota tamen
 34 tamen diligenter cautelam, tu aduocate, per quam poteris facere
 tuum clientulum obtinere. si n. videas vtraque partem aequali-
 ter probare, dicei, si potens est, quod possessionem, de qua pro-
 uersa est, manu armata ingrediatur, & quod denunciet aduersa-
 rio, vt veniat ad possessionem, si audeat: qui si non veniat, quia sus-
 picatur se posse repelli, statim perdit possessionem, quam se dice-
 bat habere, ff. de acq. poss. l. id. quod. vnde tunc clientulus natus e-
 rit potior, & si earum electus ad iudicem, dicens, Domine, talis me
 violenter de possessione deiecit, & eam propria auctoritate in-
 gressus est, vnde eum peto puniri & priuati iure, quod se in re di-
 cebat habere. cum auctoritate propria ingredi non debuerit, p̄
 l. si quis in tantam. C. vnde vi. & l. q. placuit clientulus respo-
 35 debuit, Domine, imo pro me sententia est ferenda: quae enim pro-
 baueram me possidere, sicut & ille, vnde meam possessionem, &
 non alienam sum ingressus, & sic meam possessionem retinui, &
 aduersarius, si quam habebat, perdidit, per pra. l. si id. quod. Sic
 h fecit fieri Rogerius Mutinen, prout recitat Vber. de Bo. & Ros. h
 35 ¶ Item nota & aliam cautelam: si vis, quod amicus tuus apprehen-
 dat possessionem alicuius rei absque vitio, quam ad se asse-
 rit pertinere, eo ignorante fac possessorem spoliari, & confessum
 deserere possessionem coram testib. & sic ea vacua remanente,
 nuncia amico tuo, vt vacuam apprehendat possessionem: nec p̄
 hoc videbitur ratam habere spoliationem: nec dicitur rem a de-
 iectore recipere, secundum ea, quae habentur & no. ext. de restit.

i spol. cum ad sedem. & de ordi. cog. cum dilectus. imo usufructu
 k re possit, prout ibi no. in gl. sic patet. ver. sed hoc non est. vnde
 habebit commodū retentionis, vt xvi. q. 3. §. potest. ver. quod si
 mala fide. ext. de ord. cog. cum dilectus. prope prin. C. de presc.
 xxx. vel xl. ann. si quis emptionis. nec competit cōtra eum inter-
 dictum Vnde vi: & in hoc fuerunt decepti hospitalarii, in pra.
 c. cum ad sedem. credentes interdictionem Vnde vi, hoc casu locū
 36 habere. ¶ Sed pone: vacante ecclesia P. occupauit quādam pos-
 sessionem ad eam pertinentem: electo autem ibi prelato, repe-
 nit prelatum dictam possessionem a P. petens eum, tanquam in-
 uasorem, puniri: sed P. dicit, quod intrauit vacuam & vacantem
 possessionem, vt ff. de usufruct. nunquam. §. vacuum tempus. & C.
 l. vnde vi. quarebatur. Sed dic, quod non dicitur vacua talis pos-
 37 sessio: quia ecclesia & locus dicitur possidere, & eius habere, vt C.
 de epis. & cle. l. raptores. §. si autem ibi, & plenam possessionem eandē
 rerum, & c. de sacrosan. eccles. iubeamus. §. si quando. quia ec-
 37 clesia nunquam moritur, vt xij. quae. ij. liberti. ¶ Quod si cūitas
 p̄ ministros suos possidet, vt ff. de acq. poss. l. si sic & ecclesia possi-
 det p̄ canonicos, quae vacante ecclesia apud eos remanet iurisdictione,
 vt ext. de maior. & obed. cū olim. c. his quae. vnde non est neces-
 se, quod factus episcopus intret: quamlibet possessionem: sed suf-
 ficere, quod intret possessionem episcopatus: ar. ff. de acquir. poss.
 38 possideri. ¶ In summa. no. secundū Iac. Bal. quod vbi duo co-
 munitates de possessione, & quilibet dicit se in solū possidere,
 & vnus turbat alium in possessione, nec vult vnus de alio conque-
 rere nec vult vnus alteri libellum dare quasi sustineat partes rei, &
 commodo possessionis fungatur, iudex potest ex officio suo eos
 citare, & cogere suam petitionem offerre: vel potest illud iudi-
 cium possessionis sine libello determinare recipiendo probatio-
 nes vtriusque partis, vt sciat quis illorum fibere debeat onera
 petitoris, & quis vtriusque commodo possessionis vt arg. ff. de lib.
 cau. liberis etiam §. si quis ex seruitute. & quia hoc vult index, si
 vt sine libello questio finiat, cuius usus facit, vt contractus
 teneat, qui alias non teneret, vt ff. quod cum fal. tu. auct. l. e. j. &
 C. de lit. contest. auth. qui libellum. quae est. 3. quae. 3. §. spatium.
 Ex officio enim suo debet partes cohobere, ne veniant ad arma
 & rixas. ff. de usufruct. si cuius. §. denique. & vim fieri vetabit ei, quae
 in possessione inuenitur potior: de hoc j. de lib. concep. §. nunc
 39 dicendum. ver. xxij. ¶ Postremo no. consilium Sapientum dicitur
 in ca. interdictionem Vnde vi, & const. Si quis in tantam si enim nō
 possum probare, quomodo possedi, confutur, vt possum proba-
 re, quomodo sum deiectus quod intrem in fundum testibus &
 tabellione presentibus & si is qui possidet permittit possessionem
 habere si vero me intrare volentem non admittit, sed me inconti-
 nenti possessione expulsiat de quo fieri faciam publicum instrum-
 entum: possessionem amitto incontinenti vt ff. de acquir. poss.
 clam. §. si. & l. quod si nolite. & l. id. quod. & sic habeo interdictionem
 nam si probō, quod olim hoc anno possederim, illam possessionem
 nō animo retinui: quod semper de quolibet praesumitur, si quod
 animo retineat, nisi forte videatur illum possidere, vt ex tua par-
 entia pararetur tibi prauidendum, vt C. de acquir. poss. mi-
 nus, & nisi longam tempus transierit, quo fuit ille in possessione
 nem ex

ADDITIONES.

- a Nihil. ¶ Et facit, quod ibi no. & plenius scripsi in pra. ca. pastoralis super gl. ad intelligentiam. & super ver. vti possidetis.
- b Dixit. Vin. ¶ in dec. de ord. cog. vt ibi scripsi super gl. hoc patet. sed Inno. in dec. si. n. simpliciter tenet agenti Vti possidetis obstat exceptionem spoliationis. vt ibi scripsi in gl. magna post prin. Vtrunque dictum puto verum: illud simpliciter, istud vero sic limitatum propter moram periculi. §. ver. proximi. vide tamen, quod plene scripsi post eum & Hostien. de praescrip. ueniens. in gl. iste episcopus.
- c §. si. ¶ Et vt ibi no. in ult. gl. uenit. in hac poena interesse possessionis turba-
 34 re, quod quandoque potest excedere estimationem possessionis: & simile dixi in interdictione Vnde vi. de recon. s. a. uer. quid si conuenio.
- d Locus. & c. ¶ Ibi patet, quod id quod hic in prin. dicitur, procederet, quan-
 do duo aequaliter probarent se possidisse, tamen diuerso modo.
- e Absens. ¶ Hoc rursus in fin. §.
- f Videtur. ¶ Secundum Alber. Gal. cuius usque hic, excepto dicto Ros. fuit
 iste uer. de telte. in ult. col.
- g Minorem. ¶ Vide ad materiam §. de act. seu pet. §. sequitur. uer. quid si ago
 & quod scripsi de rest. spoliatum ad sedem. super 3. gl.
- h Ros. ¶ Qui hoc poluit de interdictione Vtrius. in j. col. Pet. & Abb. hanc re-
 citabant in dec. licet. de prob. & ut ibi scripsi super gl. bene tamen.
- i Sedem. ¶ Et ibi hanc cautelam no. Petr. de Samp.
- k Non est. ¶ Intelligi, ut ibi scripsi post Host. quando expellens possessionem
 non apprehendit, ita quod res non fuit uolentia tibi uide.
- l Quererebatur. ¶ Ad hanc questionem uide, quod scripsi de causa pol. cum
 super. in gl. magna uer. per prius dicta. & de prob. in praesentia. in gl. nota,
 quod licet. uer. hoc in temporalibus. ADDE Ab. in c. cum dilectus. de cau-
 sa pol. ubi hoc dictum Spec. refert & sequitur.
- m Bal. ¶ & Inn. & Host. ubi scripsi in dec. in praesentia. de prob. in gl. no. quod
 licet. ultra prin.
- n Xxij. ¶ Et ad huius intellectum uide omnino, quod ibi dicam.

nam ex longo tempore sequitur obliuio, ff. de usucap. furtum. secundum Rof. 2. Que autē hic desunt, dic, ut s. de act. seu petit. §. sequitur. uerū. rursus.

ADDITIO.

Secundum Rof. ¶ Vbi de interdicto Vnde vi. ultra medium, ver. item vt habeat locum. Ad intellectum autem eius, quod hic de obliuione, & s. ver. quid si peto. de absentia dicitur, proponitur questio de illo possessore fundi, qui longo tempore abfuit, & nil tempore absentie fecit circa fundum, per q. uideatur, vel dici possit habuisse animum possidendi, vel dimitte di, an fundo palium occupato, rediens, & dicens se non deposuisse animū possidendi, habeatur pro ciuiliiter possidente: Et forma questionis tollit distinctionem, qua dicitur, aut constat, greminuit animum possidendi: aut constat, q. deposuit: i. furtum, hic allegat. & ca. l. §. q. aut. in pr. ver. quid si peto. inducitur §. abfuit: inducitur Et l. C. de omni agro deseter. q. agro. lib. xj. sed solue hoc, vt ibi no. & in licet. C. de acq. poss. in fi. vl. gl. p. eo inducit: q. a solo cursu temporis non perditur possessio, si quib. mod. vius fr. amit. l. si mulier. facit de acq. poss. clam. possidere. §. qui ad nudinas. & l. peregre. dat. solutio, quod solo cursu temporis non perditur possessio: sed cursus longi temporis modus est obliuionis inducendæ: & obliuio est modus inducendæ dispositionem animi: & dispositio, vel indispositio animi modus est perdenda possessio: & sic loquitur ff. furtum §. quod autem. vt in illis no. ¶ Sed cum l. illa, furtum. expresse loquatur de absentia longi temporis, quaritur quantum tempus ad hoc requiratur: gl. vtrobique: tenet hoc per iudicē arbitrandum: quanto tēpore obliuio inducatur: inducit ff. de iure delib. l. j. §. si. & l. seq. inducit ff. de dam. infest. l. si haita. §. no. ait. & q. ibi not. de longo silentio: ponderat etiam, quod s. quod autem. de absentia simpliciter loquitur, non de absentia longi temporis. p. dicto gl. facit, quia ex qualitate rei possessæ & personæ possidentis, & cā ablenie: & quātitate distanz, & quātitate loci, q. manst. in se plus vel minus, videt arbitrandū. Aliq. intelligit de decennio, facit C. de p. ref. longi temp. sup. per longi. Sed hoc aperte improbat ipse Acc. in pre. l. furti. & fortius C. de acq. poss. licet. in vl. gl. vbi videtur velle, quod nec decem anni requiruntur. nec illi sufficere ad obliuionem inducendam, sed sit in arbitratu. Dy. in reg. sine possessione. li. 6. tenet de decennio, dicens vt ibi scripsit, quod si ciuiliiter possidens neglexerit naturalem per decem annos, vel vltra, quod illa negligentia circa possessionē naturalem, priuat eum possessione ciuili: sicut alias negligentia omīssa in adificienda, vel recuperanda possessione naturali inducit perditionem ciuili, ff. de acq. poss. si de eo §. si forte, & per id tenet, q. post illud tps, & si prius, incipere poterit præscriptio contra absentem tunc nō ciuiliiter possidēt: ibi vide. Quoad questionem submissam, placet dictum Dyn. vbi circumstantiaz non suadent contrarium: factis mouet, quia intra decennium intimare, vel aperire debuisset animū possidendi per aliqua gesta vel scripta. Possent tamen esse tales circumstantiaz ad minus tempus vel maius, q. starem cum Accur. facit ext. de transact. c. cum ecor. Ex prædictis patet, quod eo casu, quo tenuit ciuilem, veniens, & occupantem expellens, non dicitur vim fecisse, sed suam possessionem defendisse. facit C. vnde vl. j. & q. ibi no. & ff. de vi & vi ar. qui possessionem. ¶ Adde, quod dictum Dy. communiter tenetur in l. si id quod. ff. de acq. poss. & illud tenet Paul. de Ca. stro. conf. cccxvj.

SVMMARIVM.

- 1 In iure suspensus, aut excommunicatus, ante omnia est restituendus.
2 Vxoris restitutio quibus casibus sit viro deneganda.
3 Excommunicatus petens restitutionem vxoris, an sit audiendus.
4 Spoliatus multis modis, seu de diuersis rebus conuicti potest.
5 Spoliatus officio quo casu agere possit: & quo non.
6 Spoliatus communionis fraternæ an ante restitutionem sit audiendus.

¶ Casus restitutionem impediētes sunt plures.

2. §. Quoniam in superioribus spoliatum ante oīa restituendum diximus, no. quod sit quidam casus, qui restitutionem impediunt, seu in quibus restitutio denegatur. ¶ Primus, cum spoliatio sit a iudice in figura iudicij, secunda questione. prima notum. scilicet non in figura iudicij, vel si ab alio quocumque sit, præterquam a iudice. nam tūc fiet restitutio, vt ext. de restit. spol. licet in literis b. & duob. cc. sequen. j. uer. & vt hoc. ¶ Secundus, intrusio in Romanam sedem, §. q. j. §. patet. & xxij. di. in noīe. uer. nec aliqua super hoc audiam & c. & est speciale in Romana ecclesia, vt in præ. §. patet. ¶ Tertius, dilapidationis suspicio, ij. q. ij. quia ea. sed hodie non spoliatur, nisi dilapidatione probata, vt ext. de simo. licet Heli. §. quia vero c. ¶ Quartus criminis enormitas, 2. q. v. sup. causa. ¶ Quintus, infamia publica, ij. q. v. præbyter si. ¶ Sextus, criminis euidentia, ij. q. j. manifesta. & c. de manifesta. & c. scelus ext. de accu. euidentia. Sed quaritur, an in notariis admittatur exceptio spoliationis: dicit Vinc. quod non, quia est dilatoria: & in notariis amplius est, quam sit litis contestatio. ¶ Septimus, simonia, ext. de diuor. significasti. & de simo. accusatum & c. tanta. ¶ Octauus, rumpmacia, 3. q. 9. de cernimus. ¶ Nonus, scandalū, 3. q. 6. hoc quippe & ij. q. j. primis. ¶ Decimus absentia §. iusta de causa, nō malitiosa, ext. de off. del. consultatib. ¶ Undecimus, continuata delectio, vt iij. q. i. §. si. & ext. de restit. spoliat. olim. j. ¶ Duodecimus, in modum exceptionis probata spoliatio, ext. de ord. co. cū

dilectus & s. §. proxi. ¶ Tertius decimus, secundum quosdam, si spoliator incontinenti vult probare exceptionē, ut ex. de restit. spol. literas. §. nos autem. ver. propterea. & ff. ad exhib. l. iij. §. ibidem. Sed hoc non est verum, prout no. in præd. §. nos autē. in gl. hic patet quod licet. & c. & de hoc ij. q. v. sup. per causā. ¶ Quartus decimus, rei iudicata exceptio, a qua non est appellatum, ij. q. 6. §. diffinitua. Quintus decimus, pacti, vel iuramentandi exceptio, secundum quosdam, ext. de restit. spoliat. accepta. ¶ Sextus decimus, si quis sub conditione possidet, eo. ti. olim. j. ¶ Decimus septimus, si ex gratia, vel precario possidet, x. q. 3. q. cognouimus ext. de excess. prælat. cū ad quorūdam. ¶ Decimus octauus, si possidet vt colonus ff. de vi & vi arm. cum fundum. ¶ Decimus nonus, cū à maiore fidei possessore res peruenit ad verū dominū: vt ext. de ord. cog. c. 2. ver. verum. & C. de præf. 30. vel xl. an si quis emptio. ¶ Si autem i. ¶ Vicesimus, cū prado spoliatus, & verus dominus rei concurrunt eodē tempore in repetitione rei, ff. de pos. bona fides. de restit. spol. in literis. ¶ Vicesimus primus, excommunicatio, ext. de iud. intelleximus. & de excep. cū inter. & xj. q. iij. rursus. i. fi. & j. ver. prox. ibi. & octauus. & no. xxij. d. c. j. versus finē, k. ver. quid si quis contra. ¶ Vbi autem quis est iniuste suspenfus vel excommunicatus, ante omnia restituendus est, si id petat: vt not. 2. q. 2. nullus potest. ¶ Vicesimus secundus, in omnibus illis casibus in quibus audientia denegatur: quod dic. vt no. in præ. ver. si quis contra. Vicesimus tertius, hæresis. ext. de hæret. excommunicatus §. credentes. ¶ Vicesimus quartus, si spoliatus renunciat questionis spoliationis: ext. de rest. spoliat. c. j. ¶ Vicesimus quintus, si spoliator non est soluendo, e. ti. olim. 2. ¶ Vicesimus sextus, cum spoliatus non habuit veram possessionem, sed solum detentionem, e. ti. olim. 3. ¶ Sed & in causis matrimonialibus incertis casibus viro restitutio denegatur vxoris: vt no. ext. vt lite nō contestata. c. i. m. qui his verbis continetur, Si non continuit, vt extrā, de diuor. significasti. Si mox probat impedimentum, ext. de restit. spol. literas. §. nos autem. rursus. q. v. iustus, vt ibi, & eo. ti. ex transmissa. & de spon. cum locum. Moysi sit lege relicta, vt ext. de diuor. gaudemus. §. qui autē. Si virgo fuerit, & rumpi timeatur, vt ext. de probation. causam matrimonij. Si nō possedit iuste, extrā de rest. spol. ex parte. Vel si violenter, vt in præ. cū loci. Casibus his septem domini non restituuntur: ¶ Est & octauus, si vir sit excommunicatus, vel contrā: ext. de adult. c. pen. & in præ. c. intelleximus. & de officio deleg. prudentiam. ¶ Sexta. Arg. contra: quia questio spoliationis priuilegiata est, iij. q. j. redintegrandā. ext. de ord. cog. super eo. Sed dic. quod non auditur excommunicatus, petens restitutionē vxoris: sed iudex ex officio suo debet eam sibi restituere: ar. ext. de iur. iur. c. i. & c. debitores. secundum G. Na. & Ioan. ut no. xj. q. j. quoniam multos ¶ Et vt hic articulus clarius liqueat, nota. quod spoliatur quis quāq. rebus. vel bñficio, aut ab aduersario, aut ab alio q. ab aduersario, quandoq. officio, quandoq. communionē fraternā. Si rebus, vel beneficio, aut ab aduersario, aut ab alio quam ab aduersario, aut a iudice. Si ab aduersario, tunc ante litis ingressum restituitur: siue in ciuili, siue in criminali, vt ext. de restit. spol. frequēs lib. 6. nisi in præmissis casibus, in quibus restitutio denegatur. Si vero ab alio, quam ab aduersario, in ciuib. non auditur: in criminalibus autem habet exceptionem, dummodo spoliatus sit tota substantia sua, vel maiore parte ipsius, vt in præ. c. frequēs. Ceterum si sit spoliatus a iudice, aut a non suo, quo casu non tenet, quod sit, vt ext. de iud. at si clerici. xj. q. j. in clericorum. ij. q. j. multi. in prin. & ideo faciendā est restitutio ante omnia, ext. de ord. cog. c. ij. & si. Aut a suo iudice: & tunc aut fuit spoliatus absens aut p̄sens. Si absens aut fuit absens ex iusta causā, quo casu restituetur, vij. q. j. præsentium aut ex contumacia, & tunc aut in causā ciuili, quo casu intra annum offerens cautionem de stando iuri

ADDITIONES.

- a Denegatur. ¶ Ex his aliqui no. 3. q. 1. in summa.
b In literis. ¶ Sup. & duobus casibus, hoc dico, vt includatur dec. consequenter. quæ faciunt ad propositum.
c Quia vero. ¶ De off. del. venerabile. de causa. c. vltimo.
d Super causa. ¶ Vel dic. ut ibi.
e Dicit Vin. ¶ de ap. proposuit. vbi dixi in vl. gl. ADDE Ab. ia c. Ro. de ord. cog.
f Simonia. ¶ supple. notoria. dec. sequens facit ad propositum.
g Absentia. ¶ Supple. aduersarij, contra quem petitur.
h Verum dominum. ¶ Sine ipsius dolo. vel violentia: vt ibi scripsi.
i Si autem. ¶ Alias. si vero.
k Contra. ¶ Et extr. de procur. ex insinuatione. in gl. pen. quæ communiter habetur pro vltima. ADDE Ab. Sic in c. secundo. in notabilibus, extra de exce. item ad de aduersi. sequen. ibi, vicesimus. quoties. Item tenet Rot. in antiquis, etiam in eo, qui spoliatus fuit beneficio, vt si renunciat restitutum petendi, non possit restitui, in decis. lxxvij. & in decis. ccccxxvij.
l C. j. ¶ in 4. gl. & ver. qui sequuntur: posuerunt Pet. & Ab. in decr. ex transmissa de restit. spol.

Vertical text in the left margin, partially cut off, containing various words and fragments of text.

soluri, restituitur, vt ext. de off. ord. pastoralis. in fi. cu suis cor. aut in criminali, & tunc si intra annum suam purgauerit innocētia & crimine, audietur de iure petitorio, nō possessorio, vt xj. q. iij. natus in fi. & s. de contu. § sequit. Si vero praesens spoliatus fuit a suo iudice, aut post appellationem, & tunc non tenet q̄ agitur, vt ij. q. 6. appellatione interposita, aut ante appellationem, & tūc aut seruato ordine iudicario, aut praetermissio si seruato, tūc nunq̄ restituitur, nisi appellauerit, vel per q̄relā falsā, l. si snā sit lata per alios testes, vel per falsā instrumenta: & tunc restituitur post q̄ confiterit de iniusta spoliatioe, vt extr. de testib. ex parte A. Si praetermissio, tunc statim restituitur, si de hoc cōstiterit, ext. de restit. spol. co. querente. & j. q. i. notum. ext. de restit. dilectus. s. in prin. huius §. nisi impediatur in iudicio, vel dilapidatio vel criminis enormitas, vel contumacia, vel scandalū, s. ver. ij. v. q. ad ver. nonū. ¶ Porro si fuerit officio spoliatus, aut a iudice nō suo, quo casu nil agitur: aut a suo, sed post appellationem, & tūc idem, vt pridem, q̄a nil agit, vt extr. de off. del. in p. quōnū. in fi. & ij. q. 6. appellatione. ext. de ap. ad p̄sentia. vel a suo, sed ante appellationem: & tūc dic per oīa vt s. ver. si vero p̄sens. v. q. ad ver. porro. ¶ Verum si sit spoliatus cōmuniōe fraterna, aut a nō suo iudice: & tunc nihil agitur, ut ij. q. j. in prin. ext. de sen. exc. per tuas. Aut a suo, & ante appellationem: & tūc sem p̄ tenet, quocūq̄ modo spoliatus, donec fuerit restitutus, xi. q. iij. c. j. & c. si oēs forte. ext. de sen. exc. sacro. & c. p. tuas. & hae spoliatio, c. ex cōcilio, opponitur q̄ spoliatus, s. contra excom. munitur, vt non audiat, donec fuerit restitutus, s. ver. xxj. sed superiores tātū a spoliato cōtra spoliatorē, ext. de ord. co. c. ij. secundū Pet. de Samp. a

ADDITIO.

a Pet. de Samp. ¶ In dec. conquirente de restit. spol. & quia de spoliatioe. facta per iudicem plura membra sunt s. proponitur tale thema post dec. Io. execrabilis in petrauit A. cōtra B. literam papalem ad ordinariū, q̄ si constaret, dictam B. contra dec. praedictam tenuisse decanatum & praeposituram, quorum utrunque curam animarum haberet, praeposituram illam p̄ferret auctoritate apostolica illi A. ordinariū executori illo B. non citato cognito de facto praepositorum contulit, & in possessionem inducit dictam A. ex pulso illo B. de possessione: causa p̄ appellationē ipsius B. p̄ executorē, & illum A. ad sedem apostolicā deuolutā, ipse B. beneficio cle. uni. cae. de causa pos. & proprietate, prosequendo possessorium, petebat ante omnia restitui: habebat p̄ se regulam iuris, de spoliato ante omnia restitui do. de qua satis s. et si facta sit per iudicem, de restit. spo. conquirente. 7. q. 1. praesentū. C. unde ui. l. meminerit. & si per uim, uel alio mō. l. 2. offēbat autem spoliatus titulum de possessione: cōstabat per literam aduersarii, de spoliatioe probatam, concludebat se debere in possessorio obtinere. Contra eum allegabatur, executorē sine omni causa cognitione potuisse procedere, per not. per Inno. de consil. praeben. proposuit, ubi scripsi super ver. inuēnit. Sed huic breuis est responsio, quia de mero execute re loquitur, dato ad exequendum gratiam iam factā: hic de faciēda erat commissio eum cause cognitione: & hac duo sunt diuersa, vt infra declarabitur. Quod uerba praedicti rescripti faciāt cognitionem, probatur, de uelcrip. c. i. & c. olim. & c. ex literis. & c. ab excommunicato. & saltem de tribus, quod possederit, & contra consuetudinem, & quod ueraque curam habeat, & talem, qualem exprimit dicta consuetudo in fine. Quomodo aut potest executori constare illo non uocato, quod contra constitutionem tenuerit, quod est secundū s. diuisam cū sibi, uel successori papa Ioānes legē imponere non ualens, potuisset et in curatis cum illo B. postea dispensasse: facit, quod statim subdam. Itē cum loquimur de mero execute re, & tali, q̄ parte non uocata possit facere collationem, possessorē tamen possessione priuare non potest, nisi ipso possessore uocato, cui forsā ius retentionis competit, hoc habetur de praeben. licet. ij. lib. 6. & non illud, forsā, quod facit ad id, quod proxime dixi. Itē non, quod dec. loquit in ordinario collatore, cuius iurisdictio fauorabilior est quā delegata: sufficit decr. vlt. de re iud. Datur ergo regula, nunquam possessorē, saltem coloratum, possit et p̄ iudicem sua possessione priuari, nisi causa de hoc cognita, & sic eo citato, p̄ iura no. in gl. pe. praedicta dec. licet. Est enim citatio principii omnis iudicialis actus et ex traordinarij, ut patet in dec. quoniam de proba. In fi. d. pos. teme lit. §. si & vid. q̄ dixi de citatio, in prin. Nō obstat, quod dicitur, quod snā iuris nō debet esse minoris effectus, q̄ snā hōis: p̄cedat effica cia, sed narrat diuersitas quia sententiam iuris sequitur p̄batio, quae praecedere debet sententiam hominis. Si dico igitur te excommunicatum, vel priuatum p̄ retentionem iuris, necesse habeo probare actum, per quē illam poenā ius indiget: & sic intelligatur no. 3. q. j. in summa. Itē dicit q̄ snā hominis lata su p̄ proprietate, abdicat possessionē sicut & renunciat, de rest. spol. sollicitate. & vid. q̄ dixi post Innoc. de renun. super hoc, super gl. licet non sit idem, ergo in snā iuris, scilicet execrabilis: sed negat hae duo uera snā. iuris civilis est possessio uero est facti: & certum est, executionē necessariā, quae nec fieri debet, si iura decedunt appellatur, & hinc eret, reuocatur per modum nullitatis, sufficit decr. non solum, de app. lib. 6. itē nō est uera aequiparatio sententiae & reuocationis, quia sententia non supponit animum dimittendi, quem supponit renunciatio, 7. q. j. ¶ Periculosum, ff. de x. l. edic. quiritur. s. pen. item inter actus, qui sunt in inuitos, & reos, q̄ mittunt cōsensu, magna est differentia in operatione & effica cia: facit de resc. cū aliquib. l. 6. ubi de hoc in gl. no. uerbum. & patet ex duabus legib. p̄uocatis, ff. de pig. act. l. 1. & l. nō est mirum, e. ti. renuncias uide tur habere rē pro derelicto, cuius contrarium ostendit appellans. Ad primum ff. de acq. pos. si quis vi. s. differentia. facit, de consil. pra. c. j. s. ex parte l. 6. ¶ Adde ut Plinius dixit in proemio historiarum, turpe esse in furto deprehendi: ideo hae additionē uide plenius per Old. consil. 27. inci. de toto thema re,

ADDITIONES NOVAE.

- * An sit dare petitorium & possessorium fraternitatis, sicut filiationis. Bar. in l. suae contra. de lib. agnos. §. quia. & s. pen. Cynus in l. non epistolis. C. de probationib.
- * An lites mota in possessorio impediatur praescriptionem in petitorio. Iac. de Are. in l. si de uia. de aqua quoti. & c. l. iua.
- * In l. aequifinium. de usufructu. dicit Guido de suza. q̄ si dno p̄tendant super possessorio alicuius rei, & ambo aequaliter probent de possessioe per aequē idoneos testes, q̄ iudex super possessione non debet aliquid pronuntiare, sed debet dictam rem sequerare, & partes audire super proprietate. & hoc arg. huius legis.
- * Nota q̄ quis potest nominare dominum in iudicio possessorio, sicut in petitorio, gl. in l. locum. §. j. de tab. exhi. & xij. q. ij. c. quocunq̄. f. quod sit dominus nominandus.
- * An pendente appellatione in iudicio petitorio possit sententia mandari executioni in possessorio. Dynus in c. qui ad agendum, de reg. iur. lib. 6.
- * An interdictum possessio. recuperan. repellatur per exceptionem dominij Dynus in dicto c. qui ad agendum.
- * Si aliquis intentat petitorium & possessorium super eadem re, & probat de possessione tantum, an debeat in petitorio succumbere. uide c. cum dilectus filius. de capel. mona. & ibi per Inn.
- * Nota q̄ clandestinum possessorem possunt propria autoritate repellere, not. glo. in l. §. interdictū autē. & Incipit id est, quo uironea. ff. ut possit
- * In l. quotiens. C. de rei uen. dicit Bal. secundum Iac. de Are. q̄ si sunt duo habentes titulum de eadem re in simul litigantes, & uterque probat de possessione, q̄ ille illustriorem possessio. praesumitur habere, qui probat titulum priorem.
- * In l. vis. C. de prob. dicit Bal. notab. q̄ quando nemo uult se auctorem ostendere, sed armis dimicare, iudex etiam sine libello inquit de possessione, & constituet qui nam possideat. l. liberis. §. si quis de lib. cau. Bal. in l. si quis su per iure. C. hinc. regun.
- * In l. si rem & pretium. de peti. hae. in gl. j. ibi, respondeo hic titulus habetur pro non titulo, & c. nota bene, q̄ quotiens possessor ad excludendam petitoris actionem procurat titulum a non possessore, praesumitur simulata, & pro hoc uide q̄. Cyn. in l. cogi. C. de pet. hae. in q. 8. in additio. Bal. facit, & quod no. in l. eum qui. ff. de publiciana.
- * An ex multis praestationibus personalibus resulet possessorem Bal. in l. j. §. de fideicom. tenet q̄ non facit, quod no. in l. si certis annis. C. de pact. & responde ad capitulum querelam. de electione. quod ibi loquitur in praestatione subiectina, quae fit a subdito, sicut est census, & similia.

¶ Bald. de Petitorio & possessorio.

NVDA possessio in petitorio praeualt nudo dominio, sed possessio uisita dominio, praeualt nuda possessione, ff. de p̄. emp. l. si emptio. §. rei. B. ¶ Vbi allegatur spoliatio, uel rixa, et t̄ p̄ seruato agit, s. j. ver. sed pone. q̄ no. G. ¶ Vbi ciuilitur agit, non opponitur exceptio spoliationis, nisi spoliatio sit in criminali, cuiuslibet, & in re est, uel & ibi ciuidenter. ¶ An detentor & non habes. ueram possessionem, deiectus possit perire restitutionem, uel sed nūq̄ de depositarius, & ver. fe. q̄. G. de hoc die, vt no. ff. de p̄. fur. l. uideo §. Neratus, in gl. or. Bal. ¶ Postq̄ est p̄clusum in cā, iudicij suspēditō is, nec differri, uel & scias. G. facit in aut. vt cum de ap. cog. in prin. ff. de minor. l. iij. §. C. de adul. l. quamuis indubitati. Bal. Ordo iudiciorum si pertinet, non ualeat processus, secus si ordo actio num, uel quid si primo. Gul. facit ff. de euid. l. si mancipij. §. si cōi. B. uide j. de impen. §. si. ¶ Exceptio declinatoria iudicij nō hēt locū in notorius prius enim est notorius, quā litis p̄testatio, §. quoniam. uel sed queritur. G. facit, quod no. ff. de neg. gel. l. at qui nature. s. et uel abente. ¶ Spoliatio nō spoliatio competit officium iudicis, ut nō turbare de facto in possessione, arg. l. si de off. procura. C. l. sed non habet interdictū Vti possidetis, nec actionem iniuriarum: quia natura interdicti est, ut possessio, quo ad aduersarium, sit iusta, l. j. in fi. vt possid. de rei. actus. prout l. j. §. j. Vin. dicit, quod cū interdictū datur, nisi agit ad poenam priuati uim in quietatibus, uel sed nūq̄ intentant. G. ¶ Antiqua possessio si probetur continua, p̄ferret possessio recenti aduersarii: quia facit eam p̄sumi clandestinā, ff. pro fto. l. si an cilla. sed si p̄batur de antiqua possessione p̄ me, & de recenti possessione p̄ te, cū ego de p̄sent possessione nō p̄dem, necessario succubam, uel q̄ si peto. G. Hoc uerum, nisi intentauit beneficium c. redintegrā. fa. de quo per Inn. de rest. spo. c. sape. sed forte hic loquitur in interdicto Vti possidetis, ut in c. licet. de prob. & de hoc uide Vti pos. uer. sed pone, quod tu. B. ¶ Vtraque parte aequaliter p̄bante, qui de possessione alium expellit, impune facit, & suā conditionē facit meliorem, uel no. tamen dillegitur. ¶ Expulso potest probari per publicum instrumentum, uel postremo no. G.

Incipit II. Partic. huius II. Partis.

¶ De litis contestatione. Rubrica.

IN prima huius partis particula, quae praeparatoria sunt ad iudicij, & quae saepe ante principalis cāe ingressū in cāis uertūt explicauimus: nunc afit nobis cura est ad iudicia proparare, a Litis p̄testatioe telā iudiciorū incipientes texere, q̄ iudicij est exordium,

ADDITIO.

¶ Pileus posuit hanc rubricā in principio et fusc fecit de partis, sed parum de ipsa tradit. ¶ Tan. eā posuit in prin. l. i. tertie p̄tis, & materia p̄lequit. ¶ Rof. nō posuit hanc rubricā, nec materia ordinata, licet ponat rubricā, quae cū offerat libellus: & i rubricis xj. & sequētib. q̄q̄ de p̄testatioe loquit. ¶ Vber de Bo. cū in prin. sine rubrica de hae tagi. ¶ Io. de Dec. Ca. uil. lib. 3. in si rubricā ponit, licet modicū instruit: sed in libro iudicij, primā iij. & tertia parte, sub qualibet harū posuit hanc rubricā. ¶ Aegi. fecit tres rubricas: xxx. an sub exceptioibus fiat p̄testatio. xxxix. & seq. de p̄testatioe in principali cā. 78. qualiter fiat in cā appellatiois. ¶ Alber. Gal. de hoc fecit rubricā. ¶ Gallicus & aliter, de quibus dixi super proemio, distinguentes x. tempore causarum, de hac tractant pro j. tempore.